

niza się o 50% tego niedoboru, to jest różnicy między sumą przychodu uzyskanego ze sprzedaży tych książek a kosztami poniesionymi w celu uzyskania tego przychodu.

2. Obniżka podatku, o której mowa w ust. 1, przysługuje wyłącznie dla jednej edycji każdego tytułu książek, jeżeli ich nakład nie przekracza trzech tysięcy egzemplarzy, i nie może być wyższa niż 50% podatku dochodowego przypadającego od dochodu z całokształtu działalności wydawnictwa.

§ 14b. Podatnikom prowadzącym dystrybucję i wyświetlanie w kinach otwartych filmów polskich oraz europejskich, uznanych przez Przewodniczącego Komitetu Kinematografii za filmy o wysokich walorach artystycznych, obniża się podatek dochodowy o 10%, jeżeli:

- 1) w przypadku dystrybucji — udział tych filmów w ogólnej liczbie filmów skierowanych do kin w roku podatkowym stanowi co najmniej 10%,

- 2) w przypadku wyświetlania — udział seansów tych filmów w ogólnej liczbie seansów zrealizowanych w roku podatkowym stanowi co najmniej 15%, w tym udział seansów filmów polskich nie jest niższy niż 10% liczby wszystkich seansów zrealizowanych w tym okresie.

§ 14c. Podatnikom prowadzącym skup opakowań szklanych i surowców wtórnych (z wyjątkiem metali szlachetnych) przysługuje obniżka podatku dochodowego o 5% wartości skupionych opakowań i surowców.

§ 14d. W razie zbiegu uprawnień do zastosowania obniżki podatku dochodowego określonej w § 13 ust. 1 oraz w § 14a ust. 1, stosuje się obniżkę korzystniejszą dla podatnika.”;

10) w § 17 w ust. 1 wyrazy „5.000 zł” zastępuje się wyrazami „25.000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1991 r.

Minister Finansów: w.z. A. Podsiadło

183

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 maja 1991 r.

w sprawie zakładów budżetowych.

Na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa tryb tworzenia oraz szczegółowe zasady gospodarki finansowej zakładów budżetowych będących państwowymi jednostkami organizacyjnymi.

2. Jednostki organizacyjne gmin będące zakładami budżetowymi stosują zasady gospodarki finansowej określone w rozporządzeniu zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150).

§ 2. 1. Zakład budżetowy tworzy się, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 7 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe, na podstawie decyzji dysponenta części budżetowej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do państwowych zakładów budżetowych prowadzonych w ramach zadań zleconych gminom.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

- 1) nazwę i siedzibę jednostki organizacyjnej, która ma być zakładem budżetowym,
- 2) podstawę prawną działania zakładu budżetowego,
- 3) przedmiot działalności,
- 4) właściwą część budżetu, z którą zakład będzie się rozliczał,
- 5) źródła przychodów oraz przeznaczenie rozchodów,
- 6) stan wyposażenia w środki obrotowe.

4. Decyzja o utworzeniu zakładu budżetowego może przewidywać prowadzenie działalności przez wyodrębnione organizacyjnie oddziały tego zakładu ze wskazaniem ich liczby i lokalizacji.

5. Nowo utworzonemu zakładowi budżetowemu może być przyznana jednorazowa dotacja z budżetu na pierwsze wyposażenie w środki obrotowe.

§ 3. 1. Jeżeli zakład budżetowy nie spełnia warunków określonych w art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy — Prawo budżetowe, organ, który powołał ten zakład, wydaje decyzję o jego likwidacji lub przekształceniu w jednostkę budżetową, włączając przychody i rozchody do budżetu najpóźniej do 31 grudnia danego roku.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do przypadków, o których mowa w art. 16 ust. 3 i 4 ustawy — Prawo budżetowe.

§ 4. 1. Zakład budżetowy posiada odrębny rachunek bankowy.

2. Z rachunku zakładu budżetowego można dokonywać wypłat do wysokości środków zgromadzonych na tym rachunku.

3. Decyzja o likwidacji zakładu budżetowego stanowi dla banku podstawę do zamknięcia rachunku oraz przekazania środków finansowych, pozostałych po dokonaniu rozliczeń likwidacyjnych, na dochody budżetu państwa.

§ 5. 1. Podstawą gospodarki finansowej zakładu budżetowego jest roczny plan finansowy, obejmujący przychody i rozchody oraz stan środków obrotowych i rozliczenia z budżetem.

2. Plan finansowy zakładu budżetowego zatwierdza kierownik zakładu z zachowaniem kwot wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, wynagrodzeń i innych wydatków, których wysokość określona została dyrektywnie na podstawie odrębnych przepisów.

3. Zakład budżetowy stosuje w planowaniu, ewidencji i sprawozdawczości dla poszczególnych rodzajów przycho-

dów i rozchodów podziałki określone w przepisach o klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych.

4. Zasady opracowywania planów finansowych zakładów budżetowych oraz wzory tych planów regulują przepisy dotyczące opracowania projektu budżetu państwa.

§ 6. 1. Planowany stan środków obrotowych na koniec roku nie może przekraczać normatywu zapasów materiałów powiększonego nie więcej niż o 1/12 część rocznych planowanych kosztów wynagrodzeń i pochodnych od wynagrodzeń.

2. Wytyczne do ustalenia normatywu zapasów materiałowych określa właściwy minister, wyznaczając wskaźniki w dniach dla poszczególnych grup zapasów w powiązaniu z rozmiarami produkcji i usług w taki sposób, aby nie przyczyniały się do gromadzenia nadmiernych i zbędnych zapasów.

3. Normatyw zapasów materiałowych (materiały, produkcja w toku, wyroby gotowe) zakładu budżetowego ustala kierownik zakładu na podstawie wytycznych, o których mowa w ust. 2.

§ 7. 1. Zakład budżetowy planuje jako wpłatę do budżetu różnicę między sumą planowanych przychodów powiększonych o planowany stan środków obrotowych na początek roku a sumą planowanych rozchodów powiększonych o planowany stan środków obrotowych na koniec roku.

2. Wpłaty do budżetu nadwyżek środków obrotowych zakładów budżetowych są przekazywane do budżetu co kwartał w terminie 20 dni po zakończeniu kwartału, a za IV kwartał zaliczkowo w terminie do dnia 20 grudnia.

3. Wpłat do budżetu nadwyżek środków obrotowych za pierwsze trzy kwartały dokonuje się w takim stosunku procentowym do faktycznie osiągniętych przychodów, w jakim pozostaje roczna planowana wpłata do rocznych planowanych przychodów. Wpłatę zaliczkową za IV kwartał ustala się w wysokości wpłaty za III kwartał.

4. W terminie 5 dni po przyjęciu rocznego sprawozdania finansowego zakład budżetowy wpłaca do budżetu różnicę między faktycznym a planowanym stanem środków obrotowych na koniec roku.

5. Przepis ust. 4 ma zastosowanie również do zakładów budżetowych, których plany finansowe nie przewidują wpłaty do budżetu.

§ 8. 1. Dotacje z budżetu dla państwowego zakładu budżetowego mogą być planowane w zakresie i na zasadach określonych na podstawie art. 16 ust. 3 i 4 ustawy — Prawo budżetowe, a w 1991 r., do czasu określenia tego zakresu i zasad — zgodnie z zasadami określonymi w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie zakładów budżetowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 129, z 1990 r. Nr 41, poz. 318 i z 1991 r. Nr 1, poz. 5).

2. Zakłady budżetowe korzystające z dotacji nie przekazują do budżetu wpłat nadwyżek środków obrotowych, o których mowa w § 7, lecz kwoty należne budżetowi

z tego tytułu są potrącane w całości z należnych zakładom budżetowym dotacji na II kwartał oraz ewentualnie na dalsze kwartały przez jednostki przekazujące te dotacje.

§ 9. 1. W planie finansowym zakładu budżetowego mogą być dokonywane zmiany w ciągu roku lub mogą być realizowane wyższe od planowanych przychody i rozchody bez zmiany planu, pod warunkiem że nie spowoduje to zmniejszenia wpłat do budżetu ani zwiększenia dotacji z budżetu.

2. Inne niż wymienione w ust. 1 zmiany planu finansowego mogą być dokonywane tylko po uprzednim wprowadzeniu w obowiązującym trybie zmian w budżecie.

3. Zasady zwiększania wynagrodzeń regulują odrębne przepisy.

§ 10. 1. Oddziały zakładu budżetowego, o których mowa w § 2 ust. 4, mogą prowadzić gospodarkę finansową na podstawie własnych planów finansowych i posiadać własne rachunki bankowe.

2. Kierownik zakładu budżetowego zatwierdza plany finansowe oddziałów zakładu.

3. Zmiany planów finansowych oddziałów zakładu budżetowego mogą być dokonywane z zachowaniem przepisów § 9.

4. Oddział zakładu budżetowego, który zgodnie z planem finansowym ma przekazywać środki finansowe na rachunek zakładu budżetowego, dokonuje tych wpłat na zasadach określonych w § 7 w terminach określonych przez kierownika zakładu budżetowego.

§ 11. Przepisy dotyczące ministrów stosuje się również do innych dysponentów wyodrębnionych części budżetu państwa.

§ 12. Jednostki organizacyjne gmin będące zakładami budżetowymi stosują zasady gospodarki finansowej określone w rozporządzeniu, z tym że:

- 1) przepisy dotyczące ministrów odnoszą się do zarządów gmin, a przepis § 2 ust. 1 odnosi się do rady gminy,
- 2) określenie „budżet państwa” lub „właściwy budżet” oznacza budżet gminy,
- 3) uprawnienia i obowiązki przypisane kierownikom zakładów budżetowych zarząd gminy może zastrzec dla siebie,
- 4) zarząd gminy może ustalić inne zasady planowania i rozliczania środków obrotowych niż określone w § 6 ust. 1, § 7 oraz § 8 ust. 2.

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie zakładów budżetowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 129, z 1990 r. Nr 41, poz. 318 i z 1991 r. Nr 1, poz. 5).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło

184

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 maja 1991 r.

w sprawie środków specjalnych jednostek budżetowych.

Na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa tryb tworzenia oraz szczegółowe zasady gospodarki finansowej środków specjalnych państwowych jednostek budżetowych.